

บทที่ 2

สถานสงเคราะห์บ้านสอยดาว

ข้อมูลเบื้องต้น

บ้านสอยดาวเป็นมูลนิธิตั้งอยู่ในเนื้อที่ประมาณ 6.2 ไร่ มีอาคารทั้งเก่าและใหม่รวม 7 อาคาร อาคารที่เก่าแก่ที่สุดและทรุดโทรมมากที่สุด เป็นอาคารแรกที่เดิมเป็นบ้านพักและห้องนอนของผู้อำนวยการ ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มตั้งบ้านสอยดาว มูลนิธิชั้นล่างของอาคารทำเป็นสำนักงาน จนถึงปัจจุบันนี้ ส่วนชั้นบนจัดทำเป็นห้องพักของเด็กกำพร้ารุ่นโต และห้องเก็บของ ส่วนห้องนอนของผู้อำนวยการก็ยังคงสภาพไว้ และปิดตายเอาไว้ ภายในสำนักงานจะมีตู้เก็บเอกสารต่าง ๆ มากมาย รวมทั้งประวัติดูของเด็ก ๆ ที่นักสังคมสงเคราะห์รุ่นแรกเขียนเอาไว้ แต่ข้อมูลยังมีไม่มาก เนื่องจากมูลนิธิเพิ่งจะเริ่มมีนักสังคมสงเคราะห์ภายใน 1-2 ปีนี้เท่านั้น พนักงานประจำสำนักงานนี้เป็นเด็กกำพร้าที่เติบโตจากมูลนิธิ อายุประมาณ 33 ปี เป็นหญิงทั้ง 2 คน ทำหน้าที่เป็นเลขานุการและธุรการทั่วไป จะเริ่มทำงาน 8.30-16.00 น. หยุดวันอาทิตย์สำนักงานนั้นนอกจากจะเป็นที่ทำงานติดต่อระหว่างบุคคลภายนอกกับมูลนิธิ ยังเป็นสถานที่เด็ก ๆ จะต้องเข้าไปก่อนที่จะไปโรงเรียนและกลับจากโรงเรียนแล้วโดยเข้าไปทำความสะอาดที่อาวูโส และมีการพูดคุยพบปะกับรุ่นที่อาวูโส ซึ่งอาจจะว่ากล่าวตักเตือนในเรื่องต่าง ๆ เด็ก ๆ จึงจะกลับไปที่พักของตนได้ เมื่อเด็กกลับเข้าที่พักของตนและทำธุระส่วนตัวเรียบร้อยแล้วในเด็กชายจะมีพี่เลี้ยงคอยให้งานประจำในแต่ละคน เนื่องจากสิ่งแวดล้อมของมูลนิธิประกอบด้วยต้นไม้ใหญ่ เล็ก มากมาย งานประจำที่เด็กได้รับมอบหมายคือ การรดน้ำต้นไม้ทุกเย็น โดยจะแบ่งออกเป็นส่วน ๆ เด็กหญิงเล็ก - กลาง จะทำหน้าที่เก็บขยะทำความสะอาดสภาพแวดล้อมบริเวณบ้าน ส่วนเด็กหญิงรุ่นโต จะทำหน้าที่ดูแลอาคารรดน้ำ เปลี่ยนกันคนละหนึ่งวันต่อสัปดาห์ เมื่อทำงานประจำเสร็จแล้ว ใครจะเล่น จะเดิน จะคุย หรือทำงานอดิเรกใด ๆ ก็ได้ ส่วนใหญ่จะคุยและเล่นกันมากที่สุด เด็กรุ่นจิ๋วจะออกไปเล่นที่สนามหญ้าโดยลำพัง ช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาอิสระ ใครจะทำอะไรก็ได้ จนถึง 17.00 น. จะมีเสียงระฆังดังขึ้นเป็นเวลาที่ให้ทุกคนมารับประทานอาหารเย็น ในเด็ก

รุ่กลางจะกินอาหารที่ห้องอาหารในอาคารใหม่สองชั้นถัดจากอาคารแรกเข้าไป
 ประมาณ 4 เมตร ระหว่างอาคารหนึ่งและอาคารที่สอง จะมีโรงอาหารเล็ก ๆ ที่
 ทำด้วยไม้ เป็นที่สำหรับเด็กรุ่โต กินอาหารด้วยกันบ่อย ๆ บางครั้งเอาไปทานใน
 ห้องนอน หน้าห้องนอน ฯลฯ ซึ่งไม่มีกฎเกณฑ์ว่าจะต้องนั่งรับประทานอาหารที่ไหนสำหรับ
 เด็กโต แต่เด็กเล็กกลางวันจะรับประทานอาหารเป็นเวลา และเป็นที่นั่งกันอย่างเป็น
 ระเบียบ มีรุ่ที่คอยดูแลไปด้วย เมื่อเสร็จแล้วจะมีเวรประจำที่จะล้างถ้วยชาม
 ผลิตเปลี่ยนกัน ส่วนเด็กโตจะล้างในส่วนที่ตนเองนำไปใช้เท่านั้น อาหารที่ทำทุกมื้อ
 ทำโดยแม่ครัว 2 คน มีอายุประมาณ 50 ปี เป็นบุคคลภายนอกที่ทางมูลนิธิรับเข้ามา
 ทำหน้าที่เป็นแม่ครัวตั้งแต่มูลนิธิเริ่มเปิดใหม่ ๆ ทุกจานไม่ค่อยเรียบร้อย หยาดคายกับ
 เด็ก ๆ หรือรุ่ที่อาวุโสด้วย เคยช่วยเลี้ยงเด็ก ๆ ตอนที่ผู้อำนวยการทำหน้าที่ปกครอง
 เด็ก ๆ ทำให้เด็กรุ่อาวุโสยังเกรงใจ เพราะถือว่าเป็นผู้เลี้ยงตนด้วยคนหนึ่ง ถัดจาก
 โรงอาหารก็เป็นห้องสมุด มีหนังสือให้อ่านมากมายพอสมควร แต่ก็ได้เปิดตลอดเวลา
 โดยส่วนใหญ่แล้วจะปิดห้องสมุดไว้ จะใช้ห้องสมุดในช่วงปิดเทอมเท่านั้น เพราะไม่มี
 เจ้าหน้าที่ประจำห้องสมุด ทุกครั้งที่ให้เด็ก ๆ เข้าห้องสมุดจะต้องมีรุ่ที่คอยดูแลความ
 เรียบร้อย เพราะเด็กไม่ค่อยจะรักษาความเป็นระเบียบ ฉีกหนังสือ สมุดในห้อง

ชั้นบนของอาคารนี้ใช้ทำเป็นห้องพักของเด็กโต และห้องพักสำหรับอาสาสมัคร
 หรือแขกที่จะต้องมาค้างที่มูลนิธิ

ถัดจากอาคารนี้ เป็นอาคารที่ 3 เรือนไม้ ชั้นเดียว เป็นห้องพักสำหรับเด็กชาย
 รุ่กลาง และรุ่โต ประมาณ 8 คน

ถัดจากอาคารนี้เป็นอาคารที่ 4 เป็นอาคารเรือนไม้ ชั้นเดียวเสาสูงยกพื้นเป็น
 อาคารที่จัดให้เป็นโรงเรียนเตรียมอนุบาล มีโต๊ะยาว 1 ตัว และมีเก้าอี้ 8 ตัว มีของเล่น
 มากมาย วางไว้ที่ชั้นวางของ นักเรียนเตรียมอนุบาลมี 7 คน เด็กจะเริ่มเรียน
 ในเวลา 8.30 น. และรับประทานอาหารเวลา 11.30 น. เรียนในช่วงบ่าย 13.00-
 15.30 น. ครูจะเป็นผู้กำหนดการเริ่มและเลิกโดยดูเวลาจากนาฬิกาของคน หรือใน
 ห้องเรียนที่วางเอาไว้ ซึ่งจะไม่มีสัญญาณกำหนดเวลา เพราะมีเด็กเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ถัดจากอาคารนี้ เป็นอาคารที่ 5 เป็นตึก 3 ชั้น ชั้นล่างเป็นห้องคูโทรทัศน์
 ห้องอาบน้ำ แ่งตัวเด็กเล็ก ชั้นที่สองเป็นห้องนอนของเด็กเล็ก และรุ่กลาง นอนบน

เตียงที่มีลักษณะเป็นสองชั้น วางห่างกันเป็นระยะ วางเรียงกันเป็นสองแถว ภายในห้องใหญ่ห้องเดียว และชั้นสามเป็นห้องพักส่วนตัวของเด็กรุ่นโต ห้องหนึ่งอาจจะนอนเพียงคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ แล้วแต่ว่ารุ่นที่จะเห็นสมควรให้อยู่กี่คน

อาคารที่ 6 สุกท้าย เป็นอาคารไม้ชั้นเดียวไม่ยกพื้น แบ่งออกเป็น 2 ห้อง ห้องแรกเป็นห้องพระ สำหรับเป็นห้องให้พระมาเทศน์ ทุกวันเสาร์เวลา 18.00-19.00 น. พระจะมาเทศน์ในเรื่องทั่ว ๆ ไป เป็นที่สนุกสนานของเด็ก ๆ เพราะท่านเทศน์ได้สนุกสนานและชวนน้ำฟัง เมื่อถึงเวลาจะรู้เวลากันเองหรือบอกกันต่อ ๆ กันไป หรือรุ่นที่อาวุโสจะเรียกให้ห้อง ๆ เข้าไปฟัง นอกจากนี้ห้องนี้ยังทำพิธีเลี้ยงพระเนื่องจากวันสำคัญหรือเทศกาลต่าง ๆ

ส่วนอีกห้องหนึ่งจะจัดเป็นห้องเรียนหนังสือมีกระดานดำ โต๊ะ เก้าอี้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เรียนในชั้นรุ่นกลาง ส่วนรุ่นโตจะทำการบ้านด้วยตนเองในห้องของตน

นอกจากอาคารต่าง ๆ แล้ว บริเวณโคยรอบของอาคารจะประกอบด้วยต้นไม้มากมายทั้งต้นเล็กต้นใหญ่ ทั้งไม้ดอกไม้ประดับตลอดทางที่เดิน และในสนามหญ้ารอบข้างของอาคาร ทำให้บรรยากาศของอาคารร่มรื่น แม้ว่าจะอยู่ติดกับถนนใหญ่ซึ่งมีรถวิ่งตลอดเวลามีไอเสียมากมาย แต่เมื่อเข้าไปภายในบริเวณอาคารจะพบว่าอากาศบริสุทธิ์กว่าภายนอกมาก ร่มรื่น เพราะมีต้นไม้ใหญ่ ๆ คอยปิดแสงของพระอาทิตย์ ในบริเวณสนามหญ้าจะมีศาลาทำควยไม้ มีที่นั่งโคยรอบ สำหรับนั่งเล่นหรือแสดงกิจกรรมในเทศกาลต่าง ๆ ที่ต้องใช้สถานที่รีบด่วน เช่น ที่สำหรับให้ซานตาคลอสแจกของขวัญ บุคคลภายนอกมาร้องเพลงให้เด็ก ๆ ฟัง ฯลฯ

ข้อมูลของเด็กกำพร้า

ภายในมูลนิธิมีเด็กกำพร้าทั้งหมด 64 คน เป็นเด็กอายุแรกเกิด - 6 ขวบ จำนวน 8 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 7 คน ซึ่งกำลังเรียนที่โรงเรียนเตรียมอนุบาลมูลนิธิ ซึ่งอยู่เป็นอาคารไม้ชั้นเดียว เป็นห้องกว้าง 1 ห้อง ภายในห้องมีของเล่นต่าง ๆ มากมาย และเก็บอยู่อย่างเป็นระเบียบ เด็กอายุระหว่าง 7-9 ปี มีจำนวน 12 คน เป็นชาย 4 คน และหญิง 8 คน ทั้งหมดต่างก็ไปเรียนที่โรงเรียนนอกมูลนิธิ เรียนที่โรงเรียนในเครือคริสตจักร 5 คน นอกนั้นเรียนในโรงเรียนเอกชนทั่วไป เด็กอายุระหว่าง 10-13 ปี

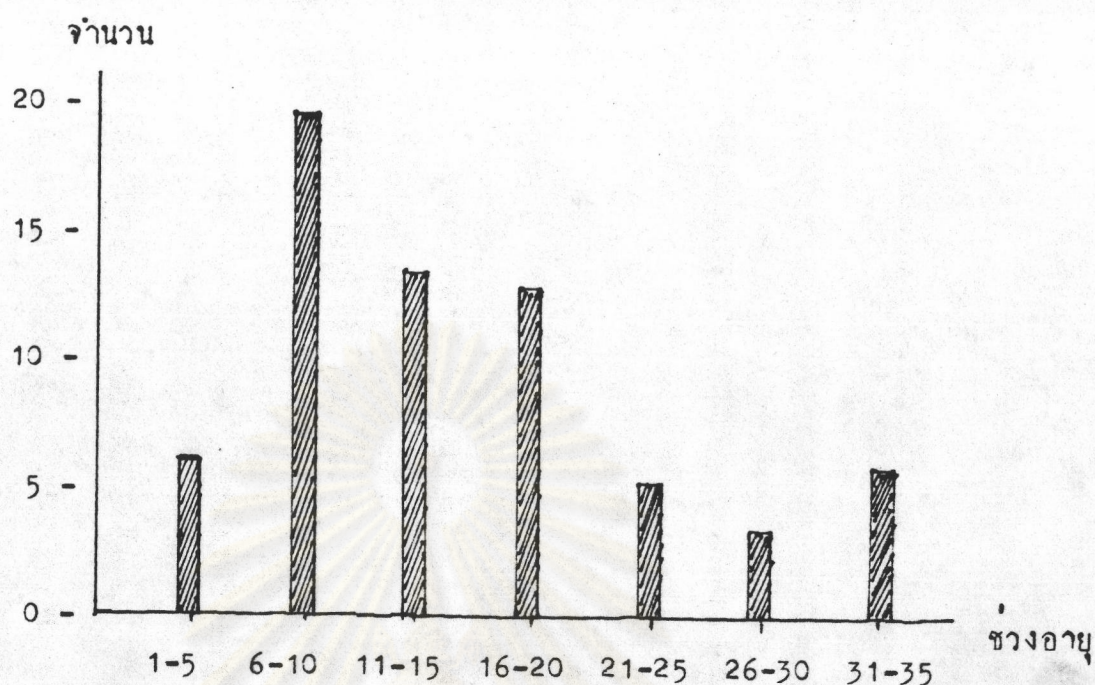
จำนวน 12 คน เป็นชาย 7 คน เป็นหญิง 5 คน เรียนในโรงเรียนเครือข่ายคริสตจักร 6 คน นอกนั้นเรียนในโรงเรียนทั่วไป เด็กอายุระหว่าง 14-18 ปี มีจำนวน 15 คน เป็นชาย 5 คน หญิง 10 คน เรียนในโรงเรียนในเครือข่ายคริสตจักร 5 คน ในโรงเรียนพาณิชย์ 3 คน การศึกษาผู้ใหญ่ 3 คน นอกนั้นเรียนในโรงเรียนทั่วไป เด็กที่มีอายุ 19-21 ปี จำนวน 5 คน เรียนพาณิชย์ 2 คน การช่าง 2 คน มหาวิทยาลัย 1 คน ส่วนเด็กรุ่นโตที่ทำงานในมูลนิธิ อายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป มีจำนวน 10 คน ได้แก่ ทำสวน เลี้ยงเด็ก (4-6 ปี) เลี้ยงเด็ก (7-11 ปี) ซักผ้า รีดผ้า ทำความสะอาด ทำอาหาร งานทั่วไป เลขาบุการ เป็นต้น ส่วนเด็กโตที่ทำงานนอกมูลนิธิ แยกกันนอนและกินภายในมูลนิธิมี 2 คน หญิง 1 คน ชาย 1 คน ซึ่งมีอายุประมาณ 28-32 ปี

เด็กกำพร้า

เด็กกำพร้าที่อยู่ในมูลนิธิปัจจุบันมีทั้งหมด 64 คน เป็นผู้หญิง 40 คน และชาย 24 คน ซึ่งถ้าแบ่งตามช่วงอายุ จะแบ่งเด็กออกได้เป็น

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนเด็กกำพร้าทั้งหมด

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง
1-5 ปี	2	4
6-10 ปี	10	9
11-15 ปี	7	6
16-20 ปี	2	10
21-25 ปี	1	3
26-30 ปี	1	2
30-35 ปี	-	6
รวม	23	40

แผนภูมิที่ 1 เปรียบเทียบจำนวนเด็กกำพร้ากับอายุ

เจ้าหน้าที่มูลนิธิ

เจ้าหน้าที่มูลนิธิ มีทั้ง เป็นเด็กกำพร้าที่เติบโตภายในมูลนิธิและเป็นบุคคลภายนอกที่ทางมูลนิธิรับเข้ามาทำงานร่วมกัน และได้รับเงินเดือนตามที่มูลนิธิได้ระบุจำนวนเงินตามตำแหน่งนั้น ๆ ทั่ว ซึ่งมีทั้งหมด 18 คน เป็นบุคคลภายนอก 3 คน และที่เหลืออีก 15 คน เป็นเจ้าหน้าที่ที่เติบโตมาจากมูลนิธินั่นเอง

ตารางที่ 4 แสดงเจ้าหน้าที่ประจำบ้านสอยดาว

ตำแหน่ง	เพศ	อายุ	หมายเหตุ
1. ดูแลเด็กห้องอาหารและศึกษา ภาษาอังกฤษ	หญิง	20	เด็กมูลนิธิ
2. ทำสวนและทั่วไป	ชาย	22	"
3. ทำความสะอาดในอาคาร	หญิง	24	"
4. เลี้ยงเด็ก	หญิง	25	"
5. เลขาบุการ	หญิง	30	"
6. เลี้ยงเด็กและทำอาหารเช้า และวันเสาร์-อาทิตย์	หญิง	31	"

ตำแหน่ง	เพศ	อายุ	หมายเหตุ
7. เลี้ยงเด็ก (อายุ 4-6 ปี)	หญิง	32	เด็กมูลนิธิ
8. ซักผ้าอ้อมเด็กเล็ก ๆ	หญิง	32	"
9. หัวหน้าเด็กและงานทั่วไป	หญิง	32	"
10. ดูแลเด็ก (อายุ 7-11 ปี) ซักผ้านักเรียน	หญิง	33	"
11. ยามรักษาความเรียบร้อย	ชาย	40	บุคคลภายนอก
12. แม่ครัว	หญิง	50	"
13. ผู้ช่วยแม่ครัว	หญิง	42	"
14. ครูโรงเรียนเตรียมอนุบาล มูลนิธิ	หญิง	33	"
15. ครูช่วยสอนพิเศษ (18-20 น.)	ชาย	26	"
16. พี่เลี้ยงเด็ก (แรกเกิด-6 ปี)	หญิง	35	"
17. นักสังคมสงเคราะห์	หญิง	26	"

สภาพที่อยู่

เด็กกลุ่มเล็ก (อายุ 1-6 ขวบ) จะนอนที่ชั้น 2 ของอาคาร 3 ชั้น (ตึก 5) ซึ่งลักษณะที่นอนเป็นเตียงเฉพาะของตนเอง เตียงละ 1 คน วางเรียงห่างกันพอสมควร จัดเรียงเป็นสองแถว วางเรียงรวมกันในห้องโถงใหญ่ ซึ่งมีมุ้งลวดปิดหน้าต่างประตูไว้หมด ด้านข้างของชั้นสองจะมีห้องพักของรุ่นที่ 2 ห้อง ส่วนเด็ก (อายุ 7-9 ขวบ) ทั้งหญิงและชายจะนอนที่ชั้น 3 ลักษณะเตียงนอนเป็นสองชั้น และมีห้องของรุ่นที่ 4 ห้อง อยู่ด้านข้างของอาคาร ลักษณะห้องที่รุ่นที่อยู่จะเป็นห้องพักส่วนตัวเหมือนหอพัก ห้องหนึ่งอาจจะนอนคนเดียว ถ้าห้องเล็ก อาจจะนอน 2-3 คนในห้องที่ใหญ่หน่อย

เด็กที่อายุ 1-9 ขวบ หญิงและชายจะนอนรวมในห้องโถงเดียวกัน มีหมอนและผ้าห่มเฉพาะของแต่ละคน แต่ก็มีเด็กหลายคนที่ไม่ค่อยรักษาของคือชอบทำลายของผู้อื่นเสมอ ดังนั้นสภาพของหมอนและผ้าห่มของแต่ละคนจึงมีสภาพที่ซาดหรือใช้งานไม่ได้ ทำให้เด็กบางคนไม่มีหมอน หมอนข้าง

เด็กหญิงที่อายุ 10 ขวบ-13 ขวบ จะนอนที่อาคาร 5 ชั้น 3 ห้อง เคียวตันเด็ก อายุ 7-9 ขวบ แต่ถาเป็นเด็กชายที่อายุ 10 ขวบขึ้นไปจะแยกไปนอนในห้องพักของ เด็กผู้ชายทางหากจะไม่นอนร่วมกับอาคารที่มีผู้หญิง เช่นอาคาร 2 ชั้น 2, อาคาร 3 เป็นต้น ส่วนเด็กหญิงที่อายุ 14 ขวบขึ้นไปจะนอนในห้องเฉพาะส่วนตัว ที่นอนเดี่ยวหรือนอนรวมกัน 2-3 คน แลว่าแถวห้องจะบรรจุคนได้มากหรือน้อย

เวลานอนของเด็กเล็ก (อายุ 1-9) จะนอนเวลาประมาณ 3 ทุ่ม (21.00 น.) ส่วนเด็กรุ่นกลางและโตจะนอนเวลาเท่าใดก็ได้ แต่ไม่ควรจะให้เด็กมากเกินไป ส่วนเวลาตื่น รุ่นที่จะปลุกรุ่นเล็กและรุ่นกลางให้ลุกประมาณ 6.00 น. ส่วนรุ่นโต จะลุกขึ้นเอง หลังจากนั้นเด็กจะอาบน้ำแต่งตัว เพื่อไปโรงเรียนแต่ก่อนไปโรงเรียนจะตองทานข้าวเช้าก่อน (7.00 น.) ที่เลี้ยงจะจัดปั่นโตให้เด็กรุ่นกลาง เพื่อนำไปทานที่โรงเรียนในเวลากลางวัน แต่ก็มีเด็กบางคนไม่นำปั่นโตที่ที่เลี้ยงจัดให้ไปที่โรงเรียน กลับไปขอเพื่อนทาน หรือทานเศษอาหารตามขยะ โดยเฉพาะเป็นกับเด็กเล็ก ๆ บางคนเท่านั้น เด็กโตจะทานอาหารที่โรงเรียน โดยทางโรงเรียนมีทุนทานอาหารฟรี เรียนฟรี สำหรับเด็กยากจน ก็จะได้รับการเรียนฟรี และอาหารฟรี ซึ่งทางมูลนิธิ มอบหน้าที่ให้กับนักสังคมสงเคราะห์ คลยศึกษาระหว่างโรงเรียนกับเด็กนักเรียนในมูลนิธิ เด็กโตจะออกจากมูลนิธิฯ ตามเวลาที่เรียนซึ่งเด็กทุกคนจะตองไปโรงเรียนเอง กลับเอง ก่อนที่จะออกจากมูลนิธิเด็ก ๆ จะตองผ่านห้องทำงาน (อาคาร 1) เพื่อรับเงินไปโรงเรียน เด็กเล็ก, กลาง 3-5 บาท ส่วนเด็กโตจะได้รับ 7-10 บาท ในเวลากลางวันจึงไม่ค่อยมีเด็กที่มูลนิธิมากนัก นอกจากเด็กที่ตองเรียนภาคค่ำหรือการศึกษานานาชาติ เด็กจะอยู่ในมูลนิธิในช่วงเช้า-เย็น และในวันหยุด

เมื่อกลับจากโรงเรียน ประมาณ 16.00 น. ช่วงนี้เด็กจะทำกิจกรรมส่วนตัว เล่น อาบน้ำ ทอดชุด ซึ่งแล้วแต่ว่าใครจะทำอะไร จน 17.00 น. จะมาทานอาหารมื้อเย็น หากใครที่ยังไม่กลับมา เพื่อนก็จะเก็บใส่จานไว้ให้ ถ้าไม่เก็บไว้หากอาหารในครัวหมด ก็เป็นอันอดกิน อาหารจะทานกันมากน้อยตามตองการ ในเด็กเล็ก ๆ จะแยกทานที่ชั้นล่างตึก 5 และมีที่เลี้ยงคอยตักอาหารและป้อนอาหารสำหรับเด็กเล็ก ๆ ที่รับประทานเองไม่ได้ เมื่อเด็กเล็ก ๆ (อายุ 1-7 ขวบ) ทานเสร็จแล้ว จะมีที่เลี้ยงอีกคนมาช่วยทำความสะอาดและล้างชาม

เด็กกลุ่มกลาง (อายุ 7-14 ปี) เด็กหญิงและเด็กชายจะทานข้าวที่ห้องอาหารชั้นล่างของอาคารที่ 2 เด็กจะทานพร้อมกัน เมื่อทานเสร็จแล้วจะผลักดันเป็นเวรทำความสะอาดและล้างถ้วยชามทุกวันและทุกมือ ห้องอาหารจะมีคุณเลอร้นำเงินไว้ให้กินตลอดเวลา งาน, ซอน, ชาม, ถ้วยแก้ว จะไม่มีเฉพาะเจาะจงว่าของใคร เป็นของส่วนรวมทั้งหมด

เด็กกลุ่มโต (อายุ 15-20) จะไปที่ห้องอาหารและตักอาหารมากินเอง จะเป็นห้องอาหารชั้นล่าง อาคารที่ 1 หรือบางคนอาจจะทานที่ชั้นล่างอาคาร 5 หรือทานที่ห้องคูปูโทรทัศน์ ห้องนอน เป็นต้น ซึ่งเด็กกลุ่มโตจะไม่มานั่งทานพร้อมกัน ใครจะตักเก็บเอาไว้มากินในช่วงหลังก็ได้ แต่หลังจากทานข้าวแล้ว เด็กกลุ่มโตจะตักล้างจานชามของตนเอง แล้วนำไปไว้ที่ห้องอาหาร อาคารที่ 1 เพราะเด็กกลุ่มโตจะต้องมีจาน ชาม ซอน แก้วน้ำ เฉพาะของตนเอง แต่อาจจะไปเอาจาน ชาม ซอน มาจากห้องครัว อาคาร 2 ได้ แต่เมื่อใช้แล้วจะตักล้างแล้ววางไว้ที่ชั้นวางจานของเด็กกลุ่มกลาง

ส่วนรุ่นที่อาวุโสที่ทำงานมีเงินเดือนในมูลนิธิ ก็จะซื้อข้าว จากข้างนอกมาทานประกอบกับกับข้าวของมูลนิธิด้วย งาน ชาม ซอน แก้ว เป็นของแต่ละคน แล้วล้างเก็บไว้ในที่เก็บของตนเอง ส่วนรุ่นที่อาวุโสที่ทำงานนอกมูลนิธิ ก็จะทานข้างนอกทั้ง 3 เวลา เพียงแต่กลับเข้ามานอนในเวลากลางคืนเท่านั้น

เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิที่เป็นบุคคลภายนอกนั้นจะทานข้าวที่นอกมูลนิธิทั้ง 3 เวลา ยกเว้นตำแหน่งยาม พี่เลี้ยง แม่ครัว ผู้ช่วยแม่ครัว จะทานข้าวของมูลนิธิทั้ง 3 เวลาด้วย

การเรียน

การเรียนในกลุ่มจิ๋ว กลาง และโต ส่วนใหญ่จะอยู่ในโรงเรียนของเครือคริสตจักร เพราะได้เรียนฟรี ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนในกลุ่มจิ๋วจะเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลของมูลนิธิ ซึ่งมีครูจากข้างนอกมาสอนประจำให้ตั้งแต่ 9.00-14.00 น. และจะสอนพิเศษเด็กเล็ก กลาง 18.00-20.00 น. รุ่นหนึ่ง อีกรุ่นหนึ่งเด็กกลางก็จะมีครูชายจากข้างนอกมาสอนพิเศษให้ในเวลาเดียวกัน

เด็กที่เรียนหนังสือ เมื่อคืนนอนแล้ว ทานข้าวเข้าที่มูลนิธิ และต่างคนต่างไปโรงเรียนของตนเอง ถ้าเป็นเด็กกลุ่มจิ๋วที่เพิ่งเข้าในชั้นประถมปีที่ 1 ก็จะมีรุ่นพี่หรือนัก

สังคมสงเคราะห์ที่จะคงติดต่อกับทางโรงเรียน เด็ก ๆ จะออกจากบ้านประมาณ 8.00 น. และจะกลับมูลนิธิในเวลาประมาณ 16.30 น. เมื่อกลับเข้ามามูลนิธิ เด็ก ๆ ทุกคนจะทอ ทำความเคารพรุ่นพี่อาวุโสที่ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ในห้องทำงาน ชั้นล่างของอาคาร 1 ก่อนที่จะเข้าไปยังอาคารที่พักของคน

เด็กรุ่นโตจะเรียนในระดับ ม.3 ป.ว.ส. 2-3 คน การศึกษาผู้ใหญ่ และซึ่งเป็นส่วนน้อย ส่วนมากจะจบสูงสุด ม.3 แล้วออกไปทำงาน หรือแต่งงานมีครอบครัว หรือทำงานในมูลนิธิ รุ่นอาวุโสที่จบปริญญาตรี ก็มีมหาวิทยาลัยรามคำแหง สุโขทัยธรรมมาธิราช พญาบาล ซึ่งก็ออกไปทำงานข้างนอก หรือไปเรียนต่อที่ต่างประเทศก็มี

ในแต่ละปีทางมูลนิธิจะให้รุ่นพี่อาวุโสพิจารณาว่าเด็กรุ่นโตที่เรียนดี ก็จะมีทุนให้ 1 ทุนเพื่อไปต่างประเทศ ทุนนี้จะมอบให้แก่ผู้ที่มีความประพฤติดี การเรียนดี ให้ความช่วยเหลือและพัฒนามูลนิธิอย่างดี เท่านั้น

ผลการเรียนในเด็กรุ่นเล็ก กลาง โท อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ มีหลายคนที่ตกซ้ำชั้น จากการสอบถามครูประจำชั้น พบว่าเด็กไม่สนใจเรียน ชอบแกล้งเพื่อน ไม่สั่งงานที่มอบหมายให้ทำ นอกจากนี้เด็กยังชอบทำลายสมุด หนังสือ ก๊วย หากหนังสือหรือสมุดทำหายไปจะไม่คอยกระตือรือร้นที่จะชวนชวายหามา ลักษณะการเรียนเฉื่อย ๆ และชอบนั่งใจลอย ถ้าไม่นั่งใจลอยก็จะชวนเพื่อนคุย ไม่สนใจกับบทเรียนที่ครูสอน ความรับผิดชอบในงานที่ให้ทำ เช่นการทำความสะอาดห้อง ก็จะชอบละทิ้งเสมอ ส่วนในเด็กโต มีความสนใจบ้างเป็นบางคน แต่ก็ไม่มากนัก ส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าไรนัก ผลการเรียนยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ มีบางคนต้องซ้ำชั้น เด็กไม่ค่อยมีกิจกรรมกับการอ่านหนังสือหรือทำการบ้าน ในเด็กรุ่นกลางจะทำกรบ้านในชั่วโมงที่ครูพิเศษเข้าสอน (18.00-20.00) แต่ส่วนใหญ่จะคุยกันมาก ว่าง หัวเราะกันไปคุยกันไปตลอด จะต้องให้ครูมากระตุ้นเสมอ ส่วนอีกรุ่นหนึ่ง ไม่ค่อยคุยกัน เพราะครูเอาจริงเอาจังหน่อย แม้ว่าจะไม่คุยกัน แต่ก็ทำการบ้านอย่างเฉื่อย ๆ เพื่อทำดี ครูอธิบายให้เข้าใจ เด็กจะทำไม่ได้ ครูจะตีเด็กเล็กน้อย เมื่อบอกหลายครั้งแล้วไม่ทำตาม แต่ก็ยังมีเด็กที่นิ่งมองเฉย ๆ การทำงานหลายคนเขียนไม่เรียบร้อย สกปรก

เมื่อครูส่งผลการเรียนมาให้ เด็ก ๆ จะส่งรุ่นพี่อาวุโสที่ทำหน้าที่เลขานุการ

มูลนิธิเพื่อแสดงความคิดเห็นลงในสมุดประเมินผลทุกคน และจะบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนด้วย มีเด็กเป็นจำนวนน้อยเท่านั้นที่หนีโรงเรียน

การทำงาน

เด็กทุกคนจะมีงานทำประจำ ยกเว้นเด็กที่เล็กมาก ๆ (อายุ 1-6 ปี) แก่รุ่นที่อาจจะให้เก็บเศษกระดาษหรือใบไม้แห้งที่สนามหญ้าบ้าง เป็นบางวัน ส่วนในรุ่นกลาง และรุ่นโต (9-20 ปี) จะมีงานประจำให้ทำทุกวันในตอนเช้า-เย็น และวันหยุด

เด็กชายรุ่นกลาง จะมีงานรดน้ำต้นไม้ในตอนเย็น กวาดพื้นถนน เก็บใบไม้ กายหญ้า ฯลฯ ซึ่งรุ่นที่อาวุโสที่ทำหน้าที่ดูแลเด็กชายจะกำหนดให้ว่าใครควรจะทำงานอะไรบ้าง เด็กคนโตที่ไม่ทำงานตามที่กำหนดก็จะมีการทำโทษ นอกจากนี้ยังมีเวรผลัดเปลี่ยนกันล้างถ้วยชามทุกมื้อ ถ้าเป็นวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือวันหยุดทั่ว ๆ ไป รุ่นที่จะกำหนดงานให้ทำพิเศษเพิ่มขึ้นมาอีก เช่น ปลูกต้นไม้ ตักต้นไม้ ระบายสีบ้าน ซ่อมวัสดุต่าง ๆ ฯลฯ

ส่วนเด็กหญิงรุ่นกลาง ทำหน้าที่เก็บขยะ คามบริเวณอาคารต่าง ๆ ให้เรียบร้อย ซึ่งจะผลัดเวรกันทำ ส่วนในรุ่นโต จะผลัดเปลี่ยนกันทำความสะอาดอาคารที่นอนอยู่หรืออาคารอื่น ๆ ตามที่รุ่นที่จะกำหนด

เด็กชาย-หญิง (11-20) จะซักผ้าริคผ้าเอง ซึ่งจะแล้วแต่ว่าใครจะซักริคเมื่อไหร่ แต่ก็มีเด็กหลายคนที่ไม่ยอม ซักผ้า ยอมใส่เสื้อผ้า ๆ กันหลายวัน ที่สำคัญชอบยืมเสื้อผ้าของคนโน้นคนนี่มาใส่เสมอ ทำให้เด็กบางคนมีกลิ่นไม่สะอาด ส่วนผงซักฟอก ต้องขอเบิกจากห้องทำงานมูลนิธิ

เด็กรุ่นโต อาวุโส (อายุ 21 ขึ้นไป) จะทำหน้าที่ตามตำแหน่งที่กำหนดให้เริ่มทำงานตั้งแต่ 8.30 น. และเลิกในเวลา 17.00 น. ทุกวัน หยุดวันอาทิตย์ ซึ่งต้องอาศัยการควบคุมอย่างใกล้ชิดจึงจะทำงานได้ ตามที่โครงการ ถ้ารุ่นที่ไม่คิดตามผลงานก็จะไม่ทำหรือทำอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

การทำงาน เด็กหญิงและเด็กชายมีงานที่ต้องทำเป็นประจำ ลักษณะงานที่ให้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับที่เลี้ยงอาวุโส เด็กชายมักจะมึ้งงานทำทุกวัน หลังจากกลับจาก

โรงเรียนแล้วก็จะเริ่มมีงานทำทุกคน งานส่วนใหญ่จะเป็นในลักษณะพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้สวยงามน่าอยู่ เช่นปลูกต้นไม้ รั้วน้ำ พรวนดิน ย้ายต้นไม้ ทำพื้นที่เรียบ หรือมีวัสดุอุปกรณ์ โคที่ชำรุด จะนำมาซ่อม ซึ่งขึ้นอยู่กับรุ่นที่อาวุโสที่ทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยงจะแบ่งงานตามความสามารถและความถนัดของแต่ละบุคคล ถ้าเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ ก็จะให้ทำตั้งแต่เช้า-เย็น ส่วนเด็กหญิงงานจะเบาว่ามาก และความรับผิดชอบแตกต่างกัน เด็กหญิงรุ่นกลางทำความสะดวกเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามบริเวณอาคารต่าง ๆ เช่นกับเศษกระดาษ ส่วนเด็กหญิงที่โตก็จะมีเวรทำความสะอาดอาคาร ผลิตเปลี่ยนกันเท่านั้น ซึ่งการรับฟังรุ่นพี่สั่งงานของเด็กหญิงและเด็กชายแตกต่างกัน เด็กหญิงจะมีปฏิริยามากกว่าเด็กชายมาก และงานที่ไม่ประจำ แล้วแต่ว่ารุ่นที่อาวุโสจะใช้ให้ใครทำอะไรในแต่ละวัน อาจจะเป็นงานที่ทำในห้องทำงานหรือทั่ว ๆ ไป

เด็กหญิงและชายไม่ใคร่เรียนหนังสือแล้ว หรือเรียนจบแล้ว ทางมูลนิธิก็จะพยายามจ้างงานให้ทำโดยมีเงินเดือนให้ แต่ก็ยังคงนอนและกินที่มูลนิธิเหมือนเดิม ปัจจุบันมีเด็กที่ทำงานประจำในมูลนิธิ 12 คน โคแก่ ทำสวน เลี้ยงเด็ก ทำอาหาร ซักผ้าให้เด็กเล็ก ซักผ้าอ้อม ดูแลเด็กห้องอาหาร เป็นต้น ส่วนเด็กโคที่ทำงานข้างนอกมี 2 คนคือ ทำที่บริษัทปุ๋ยแห่งชาติ ตำแหน่ง เลขานุการ และบริษัท ที. เอส ร็อกเกอร์

การใช้เวลาว่าง

สภาพความเป็นอยู่ของเด็กในมูลนิธิ จะอยู่กับแบบกึ่งหอพักกึ่งครอบครัวเพราะมีสัดส่วนในการอยู่ คือเด็กเล็กจะนอนรวมกัน ส่วนเด็กโตจะอยู่ในห้องส่วนตัวมีกุญแจห้องของตนจะเปิดจะปิดเมื่อไรก็ได้ หรือจะเอาเพื่อนมานอนก็ได้สภาพความเป็นอยู่ของเด็กโตเหมือนกันอยู่ในหอพัก เพราะมีห้องเป็นสัดส่วนของตัวเอง เราจะยุ่งเกี่ยวกับคนอื่นหรือไม่ก็ได้ แต่ถ้าเป็นกิจกรรมของส่วนรวมทุกคนก็อาจมาร่วมด้วยหากทำเฉยเมย ก็จะถูกรุ่นพี่ว่ากล่าวได้ ทำให้เวลาในการทำกิจกรรมของตนเองแตกต่างกัน แล้วแต่ว่าใครจะมีโครงการทำอะไรก่อนหลังดังนั้นเวลาว่างของแต่ละคนไม่เหมือนกันไม่ตรงกันบางคนอาจจะมีเวลาว่างมากบางคนอาจจะมีเวลาว่างน้อย เด็กรุ่นเล็กและรุ่นกลางมีเวลาว่างส่วนใหญ่จะขี่จักรยาน เล่นบอล เล่นเล่น คุยกัน ฟังเพลง นอนซึ่งในวันหนึ่ง ๆ เด็ก ๆ จะมีเวลาว่างให้กับสิ่งเหล่านี้มากพอสมควร มากพอ จนดูเหมือนจะเป็นงานหลักไป เพราะในเด็กที่กำลังเรียน

หนังสืออยู่ในวันหนึ่ง ๆ เด็กไม่ค่อยจะมีกิจกรรมของงานหลักในเรื่องการเล่าเรียนเลย มักจะมีเด็กโตเพียง 1-2 คนเท่านั้นที่สนใจการเรียนบ้าง มีเวลาอ่านหนังสือในห้อง นอกจากนั้น กิจกรรมส่วนใหญ่จะหมกกับการเดินเล่น นั่งคุย ไปหาเพื่อน ฯลฯ ซึ่งเป็นกิจกรรมรอง เมื่อมีเทศกาลประจำปี เด็กโตทุกคนจะร่วมทำกิจกรรมส่วนรวมอย่างพร้อมเพรียงกัน และเกณฑ์ให้รุ่นกลาง ซึ่งเป็นรุ่นน้องมาช่วยด้วยอีกแรง ทำให้งานกิจกรรมสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งก็มีเด็กโต 2-3 คนเท่านั้นที่เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงของงาน

การเล่นและเที่ยวเล่น รุ่นพี่จะไม่บังคับ เป็นอิสระของแต่ละคน หากจะเล่นในมูลนิธิ ก็มีอุปกรณ์การศึกษาให้พอสมควร เช่น ปิงปอง แบดมินตัน ฟุตบอล เป็นต้น หากใครต้องการจะเล่นต้องไปขอเบิกจากรุ่นที่ทำหน้าที่รักษาอุปกรณ์การศึกษา เด็กสามารถเล่นในมูลนิธิได้ เพราะมีบริเวณกว้างขวางพอสมควร ส่วนเด็กเล็กก็มีอุปกรณ์การเล่น เช่น ไม้กระดก ไม้จี้ ฯลฯ ให้เด็ก ๆ ใ้เลือกกำลังตามอัธยาศัย รุ่นพี่จะไม่ไปบังคับปล่อยให้เล่นเป็นอิสระ ส่วนเรื่องออกไปเที่ยวข้างนอก จะพบในเด็กโตมากกว่าเด็กรุ่นเล็กและรุ่นกลาง ซึ่งรุ่นพี่ก็จะไม่ไปบังคับ นอกจากเห็นว่า เด็กคนนั้นออกไปเที่ยวบ่อยมาก ไม่ค่อยเห็นหน้าเห็นตา รุ่นพี่ก็จะว่ากล่าวบ้าง เด็กโตบางคนแอบไปนอนข้างนอก หากหลบเข้ามาได้ก็ไม่ดูว่า แต่ถ้าวรุ่นพี่ทราบว่าไปนอนข้างนอก ก็จะถูกรุ่นพี่ว่ากล่าวตักเตือนหนักขึ้น อาจจะมีการลงโทษมากน้อยตามแต่รุ่นพี่จะเห็นสมควร ในเด็กผู้ชายหากออกไปเที่ยวข้างนอก กลับมากล้าคืน หรือนอนข้างคืน ก็จะถูกรุ่นพี่ลงโทษโดยการเขียนคี่

รุ่นพี่จะเป็นผู้จ่ายเงินให้ ตามระเบียบของมูลนิธิ เด็กเล็กให้ 3 บาท เด็กรุ่นกลางให้ 5 บาท เด็กโตให้ 7 บาท หากใครจะไปเที่ยวที่ไหน แต่ละบุคคลจะรับผิดชอบเอาเอง จะไม่มีการให้เงินมากกว่าที่กำหนดให้

ในแต่ละปีทางมูลนิธิจะมีการจัดให้เด็ก ๆ ทุกคนไปเที่ยวที่ต่าง ๆ หรือกิจกรรมที่หาได้ยากมาแสดงในกรุงเทพฯ เช่น กายกรรมเปียงยาง เป็นต้น ทำให้เด็กได้มีเวลาไปพักผ่อน และรู้จักสถานที่ต่างอากาศในประเทศมากขึ้น เช่น พัทยา หัวหิน บางแสน ซึ่งค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ทางมูลนิธิจะเป็นผู้จ่ายให้ทั้งหมด เวลาที่ใช้จัดส่วนใหญ่จะเป็นตอนปิดเทอมใหญ่ ภาคฤดูร้อน หรือบางครั้งอาจจะมีชาวต่างชาติ อาสาสมัคร จัดหาเด็กไปเที่ยวที่ไกล ๆ อีกด้วย

สุขภาพอนามัย

เมื่อเด็กไม่สบายจะเป็นหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์ที่จะคองนำเด็กไปรักษาที่โรงพยาบาลเล็คลิน ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่ทางมูลนิธิได้รับบริการฟรีเรื่องยา และการรักษาให้กับเด็กทุกคน

เด็กรุ่นเล็ก (1-6 ขวบ) มีรูปร่างไม่ใหญ่นัก รูปร่างผอม และท้วมนิด ๆ เท่านั้น ไม่มีรูปร่างอ้วน โรคที่เป็นบ่อยและติดกันมากที่สุดคือ โรคผิวหนัง โรคหวัด และทวารแดง เพราะเด็กนอนรวมกัน จึงทำให้โรคที่หายจากอีกคนกลับมาติดอีกครั้ง ทำให้การรักษาค่อนข้างยาก ไม่หายเด็ดขาด โรคที่เรื้อรังเป็นตลอดเวลาคือ โรคหวัด

ในเด็กรุ่นกลาง และรุ่นโต ร่างกายค่อนข้างแข็งแรง ไม่ค่อยเป็นโรค อาจจะเป็นในบางคนแต่ก็เล็กน้อยเท่านั้น เด็กโตบางคนยังเป็นโรคผิวหนังอยู่บ้าง ในเรื่องสุขภาพอนามัยเกี่ยวกับฟัน เด็กทุกคน ทุกรุ่นจะมีฟันค่อนข้างดี คือไม่ค่อยมี ฟันขาวสะอาด

ความสัมพันธ์

ภายในมูลนิธิ เด็กรุ่นพี่จะคอยปกครองคักเตือนว่ากล่าวเด็กรุ่นน้องเป็นช่วง ๆ กันไป เช่นเด็กรุ่นกลางว่ากล่าวเด็กรุ่นเล็กได้ เด็กรุ่นโตว่ากล่าวเด็กรุ่นกลางและเด็กโค้รุ่นพี่อาวุโสจะปกครองทั้งรุ่นเล็ก กลาง โท ซึ่งเมื่อรุ่นพี่ว่ากล่าวหรือห้าม บังคับเด็กรุ่นน้องให้ทำตาม เด็กรุ่นน้องก็จะทำตามอย่างว่างาย หากเด็กคนใดไม่ทำตามก็จะถูกรุ่นพี่ลงโทษ ซึ่งรุ่นพี่แต่ละคนมีวิธีการลงโทษแตกต่างกันเฉพาะบุคคล ลักษณะการลงโทษไม่มีเป็นกฎระเบียบที่แน่นอน แล้วแต่ว่ารุ่นพี่คนใดเห็นสมควรก็พิจารณาเอาเอง ตักสินใจเอาเอง เมื่อรุ่นพี่มีวิธีการลงโทษไม่เหมือนกันทำให้รุ่นพี่อาจมีปากเสียงกันบ้างหรือไม่ค่อยพอใจกับวิธีการลงโทษของรุ่นพี่อีกคน ทำให้การปกครองไม่เป็นแบบเดียวกัน รุ่นพี่จะสั่งรุ่นน้องให้ทำตาม คอยเสียงอันคัง เพื่อให้ทราบว่า เป็นคำสั่งเด็ดขาด รุ่นน้องที่มีเรื่องหรือทะเลาะกัน หากรุ่นน้องคนใดเข้ามาบอกรุ่นพี่หรือรุ่นพี่เห็นก็จะเหมาตักสินลงโทษโดยการตีหรือทำโทษให้วิตพื้น นิ่งยong ๆ ในอากาศ เป็นต้น ทำให้รุ่นน้องเกรงกลัวรุ่นพี่ เพราะรุ่นพี่มีอำนาจที่จะทำอะไรก็ได้ รุ่นโตบางคนก็ถูกรุ่นพี่ตีด้วยไม้ ทำให้เป็นรอยเขียว ทั้งนี้เพราะรุ่นน้องพูดจาหยาบคายต่อแขกที่มาบริจาคของ และรุ่นน้องขี้เกียจทำงานตามที่รุ่นพี่ได้กำหนดให้ทำเมื่อรุ่นพี่ว่ากล่าวตักเตือนก็เถียงทุกครั้ง

แม้ว่าเด็กทุกคนจะอยู่ในมูลนิธิมีสภาพการปกครองแบบที่-กับน้อง แต่ความรู้สึกของเด็ก ๆ ไม่ได้รู้สึกว่าเป็นที่แท้ ๆ ของตนเอง เป็นเพียงรุ่นพี่ที่มีอำนาจที่จะทำอะไรคนก็ได้ เมื่อมีปัญหาใด ๆ เด็กจะไม่เข้าหารุ่นพี่เพื่อปรึกษา เด็กจะเก็บเงียบไว้คนเดียวหรืออาจจะไปคุยกับเพื่อนรุ่นเดียวกัน ทำให้รุ่นน้องกับรุ่นพี่ ยังห่างเหินกันพอสมควร

ในเรื่องของความสัมพันธ์ผู้ชาย มีเด็กหญิง และเด็กชายในรุ่นกลางและโทหลายคนที่ชอบกันแบบหนุ่มสาว พวกเขาจะเปิดเผยให้คนในมูลนิธิทราบ ไม่ปิดบังในเรื่องนี้ รุ่นพี่อาวุโสจะไม่เข้ามายุ่งเกี่ยว แต่ถ้าเกิดความสัมพันธ์นั้นท่านออกนอกทาง หรือทำประเจิดประเจ้อท้อ เด็กที่มูลนิธิ หรือสถานที่มูลนิธิ ก็จะถูกกล่าวหา ลงโทษ หากมีกรณีถูกเงินเช่นกิจกรรมในมูลนิธิ ทั้ง ๆ ที่ยังเรียนหนังสืออยู่ ก็จะต้องถูกเชิญออกจากมูลนิธิแต่ถ้าเป็นพนักงานที่ทำงานในมูลนิธิมีเงินเดือน ทางมูลนิธิจะช่วยให้บางในกรณีที่เป็น

การสนทนาพูดคุยกันมักจะไม่ค่อยอยากพูดถึงเรื่องของคนอื่น หรือวิพากษ์วิจารณ์ เพราะเกรงว่าจะมีเรื่อง สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเอง เพราะถ้าทราบว่าใครว่ากล่าวตนเอง จะไม่อยู่เฉยจะต้องสืบทราบ และเอาความจริงจากคนนั้นให้ได้ ทำให้มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันได้ ทั้งนี้ส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยชอบวิพากษ์วิจารณ์ใครให้อีกคนฟัง นอกจากคนที่สนิทกันมาก ๆ เท่านั้น

ส่วนคณะกรรมการ เป็นกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่คอยสอดส่องควบคุมความเรียบร้อยมูลนิธิในหนึ่งอาทิตย์ จะมีตัวแทนของคณะกรรมการมาเขียนเขียนตามทุกซอกซอกในเรื่องต่างๆ ตามมีปัญหาใดที่ยุ่งยาก คณะกรรมการก็จะเข้าที่ประชุมฟังความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่น ๆ คุย เพื่อผลออกมาเป็นที่น่าพอใจของหลาย ๆ ฝ่าย นอกจากนี้เมื่อมีเทศกาลต่าง ๆ เด็ก ๆ ก็จะเชิญประธานและคณะกรรมการต่าง ๆ เข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ซึ่งก็ได้รับความสนใจและร่วมมือจากท่านประธานและคณะกรรมการเป็นอย่างดี